

РЕШЕНИЕ

№ 1681

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря КОЯ Н. КРЪСТЕВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20221110151404 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

„Застрахователно еднолично акционерно дружество Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД е предявило иски по чл.411 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД срещу „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД за сумата от 4791,01 лева – вземане за платено застрахователно обезщетение за щети върху локомотив марка „Ш*“, модел „П*“ с рег. № *30, обект на сключен при ищеца договор за застраховка „Релсови превозни средства“ № 4*0000007 и срок на валидност 13.08.2018г. – 12.08.2019г., които щети са причинени при ПТП на 27.07.2019г. в с. Труд, предизвикано по вина на водач на л.а. „С*“ с рег. № РВ * КТ, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е ответникът, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (21.09.2022г.) до окончателното плащане и за сумата от 91,83 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 14.07.2022г. – 20.09.2022г.

Ищецът твърди, че на 27.07.2019г. в с. Труд, на ул. „Карловска“ водачът на л.а. „С*“ с рег. № РВ * КТ, при спуснати бариери на ЖП прелез, забранителен сигнал на светофарната уредба и включена светлинна и звукова сигнализация, забраняваща преминаването, предприел преминаване през железопътните релси, при което последвал сблъсък с приближаващия влак № 82205, движещ се по направление Карлово – Пловдив и теглен от локомотив „Ш* П*“ с № 44-130. В резултат на удара между двете превозни средства водачът на лекия автомобил загинал и били нанесени щети върху локомотива, като последният бил обект на сключен с ищеца договор за имуществено застраховане към датата на събитието. По случая било образувано досъдебно производство, което било прекратено, тъй като изключителна вина за инцидента имал загиналият водач на лекия автомобил. Застраховател по риска „Гражданска отговорност“ на водача на лекия автомобил към датата на инцидента бил ответникът. За щетите върху локомотива, обект на застраховката, ищецът заплатил застрахователно обезщетение в размер на 4791,01 лева. На 13.06.2022г. ответникът получил извънсъдебна покана за плащане на сумата, но последвал отказ от плащане. При това ответникът дължал сумата за платеното застрахователно обезщетение, както и обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 14.02.2022г. – 20.09.2022г.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК, с който оспорва исковите. Оспорва твърдения механизъм на ПТП, както и наличието на причинно – следствена връзка между твърдяното събитие и твърдените щети. Счита, че е налице пълно несъответствие на

посочените увреждания предвид твърдените обстоятелства около настъпване на събитието. Сочи, че ако претендираните увреждания на сочените детайли са съществували към датата на предявяване на претенцията, то те са настъпили вследствие на друго събитие, настъпило в предходен спрямо процесното ПТП момент. Оспорва иска и като завишен по размер.

Софийски районен съд, като взе предвид предявения иск, възраженията срещу него и доказателствата по делото, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че в качеството си на застраховател по имуществена застраховка е платил застрахователно обезщетение в твърдения размер за щети, които са предизвикани при ПТП, настъпило по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е ответникът и действителния размер на причинените вследствие на събитието щети.

Съдът приема за установено, че на 27.07.2019г. водачът на л.а. „С*“ с рег. № РВ * КТ се е движил по ул. „Карловска“ в с. Труд. Достигайки железопътен прелез, който се намира на пътя за с. Строево, водачът спрял в колона от спрели автомобили, защото полубариерите на ЖП прелеза били спуснати, тъй като по същото време се очаквало преминаване на влак № 82205 с локомотив „Ш* П*“ № 44-130, движещ се с посока от гр. Карлово към гр. Пловдив. По времето, в което влакът навлезнал в ЖП прелеза, водачът на автомобила решил на премине, като излезнал от реда на спрелите автомобили, заобиколил колоната отляво и преминавайки през полубариерите, навлезнал в ЖП прелеза. Машинистът на локомотива забелязал навлизането на автомобила пред него, предприел аварийно спиране на влака, но с оглед тежестта му маса и скоростта на движение не успял своевременно да спре и предната габаритна част на локомотива ударила страничната дясна габаритна част на автомобила. Вследствие на това автомобилът се покачил върху плуга, локомотивът го повлякъл и след около 200 м. преустановил движението си, като автомобилът останал заклещен под предната част на локомотива. Вследствие на произшествието водачът на автомобила е загинал, а на локомотива са нанесени материални щети.

Горните изводи се основават от една страна на приетия като доказателство констативен протокол за ПТП с пострадали лица, съставен на основание чл.2, ал.1, т.1 Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. Този протокол не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразения в него механизъм на събитието, доколкото настъпването на инцидента не е пряко възприето от полицейския орган (арг. от противното от чл.179, ал.1 ГПК), но в протокола са отразени други обстоятелства (участници в произшествието, видими щети по превозните средства и др.), които са пряко възприети от длъжностните лица и в тази част протоколът се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила и именно така отразените обстоятелства допринасят за изясняване на поведението на участниците и причините за инцидента. Горният механизъм е възприет от вещото лице в приетото без възражение заключение по съдебно – автотехническата експертиза, което се кредитира от съда, като вещото лице е взело предвид и останалите събрани по делото писмени доказателства – протокол за оглед на местопроизшествието от 17.07.2019г. и постановление за прекратяване на наказателното производство от 18.02.2021г. по досъдебно производство № 235/2019г. по описа на РУ на МВР – Труд.

Предвид приетото от фактическа страна съдът приема, че произшествието е настъпило поради виновно поведение на водача на л.а. „С*“ с рег. № РВ * КТ, който е допуснал нарушение на нормата на чл.52, т.1 ЗДвП. По делото няма твърдения и данни за обстоятелства, които да оборват презумпцията за вина – чл.45, ал.2 ЗЗД.

Няма спор по делото, а и от приетата като доказателство застрахователна полица № BG/30*6725 се установява, че към датата на събитието застраховател по риска „Гражданска отговорност“ на водача на л.а. „С*“ с рег. № РВ * КТ е бил ответникът.

Не се спори, а и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че към датата на произшествието локомотив „Ш* П*“ № 44-130 е бил обект на сключен при ищеца договор по застраховка, обективиран в застрахователна полица „Релсови превозни средства“ № 4*0000007, както и че процесното събитие – ПТП, е покрит по застраховката риск.

Страните не спорят, а и от събраните доказателства се установява, че по повод щета, образувана във връзка с процесното събитие, локомотив „Ш* П*“ № 44-130 е бил отремонтиран за

сметка на ищеца за сумата от 4791,01 лева.

С плащането на застрахователното обезщетение, респ. с възстановяване на вредите в натура (чл.406 КЗ), застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне - чл.411 КЗ.

Обемът на отговорността по чл.411 КЗ включва платеното застрахователно обезщетение и ликвидационните разноски. Отговорността на ответника на претендираното основание не може да надвишава застрахователната сума (чл.386, ал.1 КЗ) и действителната стойност на вредата (чл.386, ал.2 КЗ). Разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие - действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл.400, ал.1 КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл.400, ал.2 КЗ).

За установяване на стойността, необходима за възстановяване на вредите към датата на събитието, по делото е изслушано заключение по съдебно – автотехническа експертиза, прието без възражения, което се кредитира от съда. Вещото лице е възприело вида и степента на уврежданията по автомобила, посочени в опис – заключението на ищеца по процесната щета, като е дало заключение, че същите са в причинна връзка с процесното събитие. Според заключението на вещото лице стойността на ремонтно – възстановителните работи за отстраняване на щетите, нанесени вследствие на процесното събитие върху локомотив „Ш* П*“ № 44-130 към датата на събитието, възлиза на сумата от 4791,01 лева.

От горното следва, че в полза на ищеца спрямо ответника е възникнало главното вземане в предявения размер, поради което искът по чл.411 КЗ следва да се уважи в пълния предявен размер, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане.

По иска по чл.86, ал.1 ЗЗД:

Съгласно нормата на чл.412 ал.3 КЗ застрахователят по застраховка "Гражданска отговорност" изпада в забава за плащане на задължението по чл.411 КЗ след изтичане на 30 дни от получаване на покана, ведно с прилагане на доказателствата, удостоверяващи фактите, на които се основава претендираното вземане.

Получаването на покана от ответника на 13.06.2022г. съгласно чл.412, ал.1 КЗ не е спорно и то следва от събраните доказателства (покана по регресни щети изх. № Л 03529/08.06.2022г., разписка за получаване на поканата на и постановен отказ за плащане по процесната щета с вх. № 5048/13.07.2022г.). От това следва, че за процесния период се дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва и то възлиза на претендираната сума по иска за акцесорното вземане, който размер съдът определя на основание чл.162 ГПК и съгласно чл.86, ал.2, вр. ПМС № 426/18.12.2014г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения. При това искът по чл.86, ал.1 ЗЗД следва да се уважи в пълния предявен размер.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноски има само ищцовото дружество, на което следва да се присъдят разноски съгласно списък по чл.80 ГПК в общ размер от 1161,64 лева, за извършването на които са представени доказателства.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление : гр. София, ж.к. "Дианабад", бул. "Г.М. Д." № 1, да плати на „Застрахователно еднолично акционерно дружество Булстрад Виена Иншурънс Груп“

ЕАД, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул. „Позитано“ № 5, на основание чл.411 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД сумата от 4791,01 лева – вземане за платено застрахователно обезщетение за щети върху локомотив марка „Ш*“, модел „П*“ с рег. № *30, обект на сключен при ищеца договор за застраховка „Релсови превозни средства“ № 4*0000007 и срок на валидност 13.08.2018г. – 12.08.2019г., които щети са причинени при ПТП на 27.07.2019г. в с. Труд, предизвикано по вина на водач на л.а. „С*“ с рег. № РВ * КТ, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е ответникът, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (21.09.2022г.) до окончателното плащане, сумата от 91,83 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 14.07.2022г. – 20.09.2022г., както и на основание чл.78, ал.1 ГПК – сумата от 1161,64 лева – разноски.

Присъдените суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : BG60 STSA 9300 0004 7471 60, BIC : STSABGSF – титуляр „Застрахователно еднолично акционерно дружество Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____